

KARJASEKIRI

Kristuse ülestõusmise pühal, 27. märtsil 2016

Lääne kristlik maailm tähistab sel aastal ülestõusmispühi päris kevade hakul. Esimesed kevadööed on end juba sirutanud lumekoorikust läbi varakevadise päikese poole – pimedusest valguse kätte!

Naised, kes läksid Jeesuse hauale kindla kavatsusega valmistada tema surnukeha ette lõplikuks matmiseks, pidid üllatusega tõdema, et pimedast hauast ei leidnud nad Jeesust, vaid kaks erevalgeis rõivais meest. „Teda ei ole siin, ta on üles äratatud“ (Lk 24:6), oli meeste sõnum hirmunud naistele. Mehed tuletasid meelde Jeesuse ammu kõneldud lubadust, et Inimese Poeg peab surmatama, kuid ta tõuseb kolmandal päeval üles. Alles siis meenus naistele, mida Jeesus oli Galileas neile rääkinud.

Küllap ei mõista meie, kuidas keegi võiks nii olulise tähendusega sõnumi, nagu seda oli Jeesuse ettekuulutus oma surmast ja ülestõusmisest, unustada. Luuka evangeeliumist selgub, et unustamisest on lühike samm uskmatuseni. Kui hauakambri juurest lahkunud naised rääkisid apostlitele oma kohtumisest inglitega ja nende edastatud sõnumist, paistsid naiste sõnad jüngrite silmis „otsekui tühi jutt ja nad ei uskunud naiti“ (Lk 24:11).

Jeesuse jüngrid olid oma mõttemaailma aheldanud kaduviku külge ning kaotanud Jeesuse igavesse. Nad olid valmis leppima suletud hauakoopa lõplikkusega. Alles naiste üllatav sõnum ja seda kinnitav rutakas käik tühja hauakoopasse raputas Peetruse tardumusest.

Et uskuda ülestõusmist, peame lõpetama Jumalale ja tema armastusele piiride seadmise ning lubama Ülestõusnule nihutada meie vaimuliku silmapiiri kaugemale aja ja kaduviku rajast. Jeesuse järgimine, oma elu seadmine tema sõnade ja õpetuse kohaselt ning isiklik usk Jeesusesse kui Issandasse tähendab astumist hauakoopa lõplikust lootusetusest lootusrikka elustava ülestõusmisvalguse kätte. See on loomulik elukeskkond igaveseks ajaks kõigile Kristuse verega lunastatutele ja surmast ellu astunutele.

Soovin kõigile rõõmsat Issanda Kristuse ülestõusmise püha!

✦ Urmas Viilma
Peapiiskop